

Міністерство освіти і науки України
Український інститут науково-технічної
експертизи та інформації

**ІНФОРМАЦІЯ, АНАЛІЗ, ПРОГНОЗ -
СТРАТЕГІЧНІ ВАЖЕЛІ ЕФЕКТИВНОГО
ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ**

**Матеріали XI Міжнародної науково-практичної
конференції
18 жовтня 2018 р.**

Київ 2018

<i>Єгоров І. Ю.</i> Оцінювання наукових установ НАН України: основні підходи та перші результати.....	90
<i>Задорожна Г. П., Новицька Г. В.</i> Инновационные цифровые технологии в сельском хозяйстве.....	94
<i>Івасько І. М.</i> Вплив спеціальних податкових режимів на організаційну структуру аграрного сектору	101
<i>Іщенко Я. П., Коваль Н. І.</i> Облікове забезпечення управління інтегрованими науково-виробничими структурами (на прикладі Інституту біоенергетичних культур і цукрових буряків Національної академії аграрних наук України).....	107
<i>Кваша Т. К.</i> Прогноз напрямів технологічного розвитку у сфері озброєння та військової техніки	113
<i>Кононова І. В.</i> Прогнозування показників розвитку національної економіки	127
<i>Кочеткова О. П., Куранда Т. К.</i> Інноваційні системи країн світу за результатами рейтингового оцінювання	132
<i>Кричевська Т. О.</i> Перспективи технології розподілених реєстрів та криптовалют у контексті синхронізації з поширенням інформаційно-мережевої економіки	141
<i>Куранда В. М.</i> Інтелектуальні технології та моделі систем обробки даних	147
<i>Куранда Т.К., Гаврис Т. В.</i> Результати досліджень та розробок за показниками моніторингу.....	152
<i>Литвинова В. В., Зубенко В. В., Литвинова О.І.</i> Законодавче та нормативно-правове врегулювання процесу створення цифрової економіки та суспільства в Україні	159
<i>Луніна І. О., Білоусова О. С.</i> Оцінка фінансових наслідків надання інноваційних податкових пільг	170
<i>Любар О. О.</i> Інноваційні операції як економіко-правова форма інвестування: теорія, методика та практика обліку	175
<i>Мусіна Л. А.</i> Дорожня карта політики у сфері науки, технологій та інновацій в цілях сталого розвитку України: основні підходи до формування.....	181

<i>Назукова Н. М.</i> Аналіз підходів до оцінки ефективності державних видатків на освіту у контексті перспектив їх застосування в Україні.....	191
<i>Носач Л. Л.</i> Доцільність впровадження "Єдиного вікна" в національній економіці	195
<i>Паладченко О. Ф., Молчанова І. В.</i> Пріоритетні напрями інноваційної діяльності як ефективні важелі державного управління у сфері інноваційного розвитку.....	199
<i>Писаренко Т. В., Куранда Т. К., Кочеткова О. П.</i> Бюджетне фінансування української науки	206
<i>Підгурський О. І.</i> Комп'ютерна симуляція процедур обробки неоднорідних інформаційних потоків вузлами комунікаційних систем державних установ	212
<i>Прудка О. В.</i> Можливості платформи Web of Science в прогнозуванні розвитку технологій на прикладі ІКТ галузі.....	216
<i>Пятчаніна Т. В., Огородник А. Н., Мазур М. Г., Васильєв А. В.</i> Патентно-лицензионная деятельность Института экспериментальной патологии, онкологии и радиобиологии им. Р.Е. Кавецкого НАН Украины.....	228
<i>Рожкова Л. В.</i> Платформа Web of Science як інструмент прогнозування технологічного розвитку на прикладі енергетичної галузі	232
<i>Сафронова Л. А., Василенко О. Г.</i> Проблеми введення інтелектуальної власності в господарський оборот України	242
<i>Самофалова Т.О.</i> Прогнозування розвитку управлінських систем: інновації і публічне адміністрування.....	249
<i>Семитковская Т. А., Дмитриев О. К., Шаповал Е. Н.</i> Анализ методов оптимизации парка воздушных судов	254
<i>Стратан А. Я., Гусликова Н.И.</i> Республика Молдова на пути к цифровой экономике.....	258
<i>Табенська О.І.</i> Інноваційна діяльність як запорука розвитку підприємництва.....	264
<i>Томчук О. Ф., Томащук І. В.</i> Аналіз ефективності використання ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств.....	270
<i>Ушакова О. А.</i> Умови розвитку інноваційної діяльності в сфері екологічної безпеки в Україні	274

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Табенська О. І., к. е. н.,

Вінницький національний аграрний університет

На сучасному етапі розвитку людства необхідно досліджувати механізми збереження ресурсного потенціалу. Зарубіжні та вітчизняні вчені аналізують глобальні проблеми та пропонують шляхи їх розв'язання. Актуальність даних проблем не викликає сумніву.

Модерність вступила у свою пізню, зрілу стадію. Однією з його визначальних рис є поява нового типу індустрій - так званих сервісних індустрій, де основний продукт виробляється не фізичною і навіть не механізованою працею. Сучасними символами сервісної індустрії є комп'ютерні технології, google, соціальні мережі.

Модернізація здійснила свою обіцянку змінити життя на краще. Але вона зробила це наполовину: на майже кожен позитивний аспект модернізації можна навести негативний. Життя стало безпечнішим, але з'явилися нові небезпеки і вони набувають глобального характеру. Модерні технологи ще ніколи не сягали таких висот, однак модернізація в найближчі 20-25 років загрожує глобальною катастрофою для людства через вичерпність природних ресурсів [1, С. 40-44].

Природно, що на самому початку глобалістична парадигма несе на собі відчутний відбиток світобачення тієї частини населення світу яку називають "золотим мільярдом". Із позиції лідерів світового економічного та технологічного розвитку головними труднощами глобального масштабу, які найгостріше відчуває сама світова спільнота, є екологічні, ресурсно-економічні та демографічні проблеми. Саме ці три аспекти й домінують, як правило, у дослідженнях глобалістів заходу.

Найвідомішими зараз у всьому різноманітті глобальних проблем є екологічні труднощі та випробування людства. Власне кажучи, формування глобалістики як особливого напрямку наукових досліджень, а з іншого боку, – громадської думки, значною мірою було пов'язане саме з усвідомленням сучасної екологічної кризи [2, С. 23-31].

Впровадження у виробництво найновіших досягнень науки і техніки, поява нових технологій призвели до глибоких яусних змш у жигп сусш'льства. Відбувається вдосконалення технологій і зростання виробництва, що сприяють повнішому задоволенню потреб людей, раціональнішому користуванню природними ресурсами, збільшенню виробництва продуктів харчування, але в той же час забруднюється природне середовище, знищуються ліси, посилюється ерозія ґрунтів, випадають кислотні дощі, зменшується озоновий шар навколо землі. Серед шляхів вирішення цих проблем доцільним є розробка усіма країнами сукупності конкретних заходів дотримання екологічних стандартів [3, С. 95-99].

Основні акценти в провідних країнах світу сьогодні переміщуються на прискорення інноваційного розвитку, переходу до економіки, що базується на знаннях. Саме інноваційний шлях розвитку економіки забезпечує оновлення технологій, товарів і послуг, ефективне використання інтелектуального потенціалу та стимулювання його підвищення. Розвиток інтелектуального потенціалу обумовлює прогрес людства, а сукупність національних можливостей країн світу в інтелектуальній сфері, функціонування якої визначається специфікою її продукції, умовами виробництва, обміну і споживання, сприяє міжнародній торгівлі об'єктами інтелектуальної власності та забезпечує стрімкі темпи світового ринку технологій [4, С. 105-111].

Туризм усе частіше відіграє роль індикатора політичних відносин між регіонами, стабілізатора партнерських відносин на загальнодержавному рівні. Тому, зважаючи на велике значення туризму, держава визначила його одним із пріоритетних напрямів розвитку національної економіки та культури, сферою реалізації прав і потреб людини та суспільства, однією з визначальних складових соціально-економічної політики держави і регіонів. На сьогодні, в Україні існує низка проблем, котрі не сприяють розвитку туристичної галузі, призводять до суттєвого руйнування економічних і соціальних відносин у туристичній сфері. Це, передусім, відсутність системи управління в туристичній сфері у зв'язку з невизначеним спеціальним центральним органом виконавчої влади з питань туризму, а також відсутність чіткої державної політики, спрямованої на розвиток зеленого туризму. Недосконалість системи контролю над діяльністю

суб'єктів туристичної сфери, повільні темпи зростання обсягів інвестицій у розвиток матеріальної бази туристичної інфраструктури, невідповідність до міжнародних стандартів якості надання послуг свідчать про недостатність державної підтримки та відсутність механізмів комплексного підходу до управління національним туристичним продуктом на внутрішньому і міжнародному ринку туристичних послуг [5, С. 1-6].

Радикальний розвиток інформаційних технологій має великий вплив на індустрію туризму, оскільки підвищує ефективність діяльності і надає можливості для розширення бізнесу в географічному, маркетинговому й операційному аспектах. Інформаційні технології життєво важливі для обробки інформації, а також для моніторингу проблем навколишнього середовища. В останні роки великого поширення набули розробки систем інформації та резервування, прив'язаних до конкретного регіону або дестинації (туристські інформаційні системи) [6, С. 46-57].

У світі постійно відбувається процес освоєння нових концепцій готельного бізнесу і модернізації старих. Глобалізація та концентрація готельного бізнесу виявляється у створенні великих корпорацій і готельних мереж. За допомогою внутрішніх готельних систем управління, до основних компонентів яких входять модулі бронювання, служба порт'є, розрахунків з гостем, управління номерним фондом, безпекою клієнтів, система електронних замків, та головне - інженерної служби, яка створюється на етапі проектування готелю, автоматизація і диспетчеризація тепло- та енергозабезпечення, зберігання, водопостачання, інтерактивне телебачення.

Особливе значення має застосування інтерактивних технологій у ході впровадження складних інженерних систем у найцінніших пам'ятниках архітектури, де важливим є збереження інтер'єру та архітектури споруди. Рівень інтерактивних систем у готелі - це показник його якості й рівня кваліфікації [7, С. 64-66].

Комунікаційна політика підприємств готельного господарства є одним із рушіїв маркетингової політики загалом. Для підприємств готельного господарства не тільки важливо створити якісний продукт, надати йому конкурентних функціональних переваг, визначити прийнятну ринкову ціну. Що задовольнятиме і виробника, і споживача, а й правильно донести інформацію про даний продукт до

кінцевого споживача. Саме готельний кластер є інструментом комунікаційної політики підприємств готельного господарства.

Слід усвідомити факт, що готельний кластер це - однозначно більш складне явище, ніж просто об'єднання готелів для тимчасової однохвилинної вигоди. Готельний кластер передбачає більш глибоку технологічну та маркетингову співпрацю в системі підвищення рівня конкурентоспроможності кожного з елементів [8, С. 139-143].

Туристичний кластер являє собою сконцентровану на певній території групу взаємопов'язаних підприємств та структур індустрії туризму й пов'язаних із нею галузей (охорона здоров'я, зв'язок, транспорт), котрі у своїй взаємодії взаємодоповнюють одне одного у процесі створення комплексного туристського продукту регіону. Кластерні об'єднання є дуже ефективною формою регіонального розвитку та формою організації інноваційних процесів, адже в такому випадку на ринку конкурують не окремі підприємства, а комплекси, що можуть скорочувати власні витрати за рахунок сильної технологічної кооперації компаній. Такий вид об'єднань здатний формувати характерний економічний простір, який виконує функції структуроутворювальних елементів глобальної системи, адже має на меті розширення сфери вільної торгівлі, вільного переміщення людських ресурсів і капіталу.

Кластер сільського зеленого туризму можна визначити, як сконцентровану на певній території групу взаємопов'язаних підприємств, установ та організацій сфери туризму та гостинності (туроператори, туристичні агенти, засоби розміщення, харчування) та інших пов'язаних із нею галузей (транспорту і зв'язку, торгівлі та ін.), місцевих органів влади та громадських об'єднань, що взаємодіють. Тож, створення кластерів у сфері сільського зеленого туризму є одним із найважливіших методів інноваційного розвитку туристичної галузі методом об'єднання традиційних і нових форм організації сільського зеленого туризму та методом раціонального використання природного потенціалу регіону [5, С. 1-6].

Загострення проблем, пов'язаних з розвитком індустрії гостинності стало поштовхом для розвитку еко-готелів. Екологічний готель - це екологічно-сертифіковане житло. Яке слідує меті поліпшення стану навколишнього середовища шляхом зведення до мінімуму власного негативного впливу на довкілля. Еко-готель як

інноваційна концепція гостинності має ряд особливостей, якими він відрізняється від звичайного у нашому розумінні готелю, зокрема: залежністю від природного середовища; забезпеченням екологічної програми підготовки кадрів; врахуванням місцевої культури; забезпеченням економічної віддачі для місцевої громади та ін. [9, с. 165-168].

Отже, дослідження сутності глобальних проблем та шляхів їх вирішення потребує подальших досліджень. Необхідно об'єднати зусилля світового співтовариства і зберегти планету для майбутніх поколінь. Тільки в єдності з природою, створюючи екологічні будинки, споживаючи органічну продукцію, використовуючи і раціонально розподіляючи відходи виробництва, вирішуючи конфлікти, які є наслідком боротьби за природні ресурси, можливо сконцентрувати увагу на вирішенні пріоритетних завдань розвитку людства.

Література

1. Грицак Я. Й. 26-й ПРОЦЕНТ, або Як подолати історію) / Ярослав Грицак. -К.: Фонд Порошенка, 2014. - № 136 с. - (Серія "Жити по-новому").
2. Семенюк Е. Людина у фокусі глобальних проблем сучасності / Е. Семенюк // Соціогуманітарні проблеми людини. - 2008. - № 3. - С. 23-31. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sp1_2008_3_5
3. Внучко С. М. Глобальні проблеми сучасності. причини виникнення та шляхи їх розв'язання / С М . Внучко // Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу "Києво-Могилянська академія"]. Серія : Політологія. - 2014. - Т. 228, Вип. 216. - С. 18-22. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npchdupol_2014_228_216_5.
4. Чичкало-Кондрацька І. Б. Міжнародний досвід стимулювання розвитку інтелектуального потенціалу та захисту інтелектуальної власності [Текст] + [Електронний ресурс] / І. Б. Чичкало-Кондрацька, Н. Б. Теницька // Економіка і регіон.-2014.-№3(45)-С.105-111.
5. Дармостук Д. Г. Розвиток сільського туризму через створення туристичних кластерів [Текст] / Д. Г. Дармостук // Теорія та практика державного управління. Державне регулювання процесів економічного і соціального розвитку. - 2016. - №4 (55).-С. 1-6.
6. Петрук В. Г. Екогеографія та екотуризм: Навчальний посібник / В. Г. Петрук, І. А. Трач, О. Ю. Панасюк, Ю. І. Царук, В. Д. Ваколюк. - Вінниця: ТОВ "Нілан-ЛТД", 2016.-178с.
7. Негода Г. А. Аналіз зарубіжного досвіду розвитку підприємств готельного господарства /Г. А. Негода//Економічний часопис.-XXI.-2012.-№910.-С. 64-66.

8. Магалецький А. В. Готельний кластер як інструмент комунікаційної політики підприємств готельного господарства [Текст] / А. В. Магалецький // Вісник Донбаської державної машинобудівної академії. - 2010. - № 4 (21). -С.139-143.

9. Данілова О. М. Еко-маркетингові тенденції в розвитку готельного господарства [Текст] / О. М. Данілова, І. В. Погинайко // Науковий вісник Чернівецького університету: зб. наук. пр. - Чернівці : ЧНУ, 2012. - Вип. 633/634: Географія. - С. 165-168. - Бібліогр. в кінці ст.